

## บทที่ 5

### สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง การจัดการการรับรู้ความปลอดภัยและพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรม เขตอำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการรับรู้พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรม เขตอำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี 2) ศึกษาการรับรู้การจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรม เขตอำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี 3) เปรียบเทียบการรับรู้พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรม เขตอำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี 4) เปรียบเทียบการรับรู้การจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรม เขตอำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี โดยการศึกษาครั้งนี้ได้ทำการศึกษาเฉพาะเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยวิชาชีพในโรงงานอุตสาหกรรม จำนวน 30 คน และพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรม เขตอำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 385 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนหลายตัวแปร สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

#### สรุปผลการวิจัย

ในการศึกษาเรื่อง การจัดการการรับรู้ความปลอดภัยและพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรม เขตอำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรม เขตอำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 73.50 มีอายุระหว่าง 30-40 ปี ร้อยละ 53.00 สถานภาพแต่งงาน/สมรส ร้อยละ 60.00 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ปวช. ร้อยละ 34.50 มีอายุการทำงาน 4-6 ปี ร้อยละ 34.50 มีหน้าที่ความรับผิดชอบในงานผลิต ร้อยละ 67.30 พนักงานระดับปฏิบัติการ ส่วนใหญ่ไม่เคยมีประสบการณ์การเกิดอุบัติเหตุในการทำงาน ร้อยละ 68.80 และเคยมีประสบการณ์การฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัย 1 ครั้ง ร้อยละ 34.50

## ตอนที่ 1 การรับรู้พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรม เขตอำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี

การรับรู้พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรม เขตอำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การรับรู้พฤติกรรมความปลอดภัย ด้านการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย อยู่ในระดับมากที่สุดที่มีค่าสูงสุด รองลงมา คือ ด้าน กฎ ระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน ส่วนด้านที่อยู่ในลำดับสุดท้าย คือ ด้านความพร้อมทาง ด้านร่างกายและจิตใจของพนักงาน ผลการศึกษาเป็นรายด้านมีดังนี้

1. ด้าน กฎ ระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน การรับรู้พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรม เขตอำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การรับรู้พฤติกรรมความปลอดภัย อยู่ในระดับมากที่สุด คือ เมื่อเพื่อนร่วมงานได้รับบาดเจ็บ ท่านรีบแจ้งผู้บังคับบัญชาและนำส่งที่ห้องพยาบาลทันที รองลงมา คือ เมื่อท่านได้รับบาดเจ็บจากการทำงาน ท่านจะแจ้งให้หัวหน้างานทราบทันที ส่วนข้อที่มีค่าต่ำสุด คือ ท่านอ่านและทำความเข้าใจกับ MSDS (Material Safety Data Sheet) เมื่อต้องทำงานกับสารเคมีอันตราย

2. ด้านการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย การรับรู้พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรม เขตอำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การรับรู้พฤติกรรมความปลอดภัย อยู่ในระดับมากที่สุดที่มีค่าสูงสุด คือ เมื่อทำงานกับระบบไฟฟ้าท่านจะปิด Main Switch ทุกครั้ง รองลงมา คือ ท่านหยุดใช้อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักร เมื่อพบว่าผิดปกติ และแจ้งผู้รับผิดชอบ และเพื่อนร่วมงานให้ทราบทันที ส่วนข้อที่มีค่าต่ำสุด คือ ท่านมีการสะสม จัดระเบียบ และทำความสะอาด

3. ด้านความพร้อมทาง ด้านร่างกายและจิตใจของพนักงาน การรับรู้พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรม เขตอำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การรับรู้พฤติกรรมความปลอดภัย อยู่ในระดับมากที่สุด คือ ท่านจะคำนึงถึงการทำงานอย่างปลอดภัยก่อนลงมือทำงาน รองลงมา คือ ท่านแต่งกายรัดกุม และเหมาะสมในการทำงาน เช่น สวมรองเท้า Safety, หมวกนิรภัย ที่ครอบงูก เมื่อขึ้นทำงานบนเครื่องจักร ส่วนข้อที่มีค่าต่ำสุด คือ ในขณะที่ทำงานท่านจะไม่คิดถึงปัญหาต่างๆที่เป็นกังวล เช่น ปัญหาเกี่ยวกับครอบครัว เพื่อนร่วมงาน

## ตอนที่ 2 การรับรู้การจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการใน โรงงานอุตสาหกรรม เขตอำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี

การรับรู้การจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรม เขตอำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การรับรู้การจัดการความปลอดภัย ด้านการจัดสภาพแวดล้อมในการทำงาน อยู่ในระดับมากที่มีค่าสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการจัดการองค์การ ส่วนด้านที่อยู่ในลำดับสุดท้าย คือ ด้านการจัดการด้านสารเคมี ผลการศึกษาเป็นรายด้านมีดังนี้

1. ด้านการจัดการองค์การ การรับรู้การจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรม เขตอำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การรับรู้การจัดการความปลอดภัย อยู่ในระดับมากที่มีค่าสูงสุด คือ โรงงานมีการติดป้ายประกาศแจ้งนโยบายความปลอดภัยในการทำงานให้กับพนักงานทราบ รองลงมา คือ มีการกำหนดนโยบายความปลอดภัยในการทำงานเป็นลายลักษณ์อักษร ส่วนข้อที่มีค่าต่ำสุด คือ พนักงานสามารถสอบถามหรือเสนอแนะความคิดเห็นด้านความปลอดภัยในการทำงานได้

2. ด้านการจัดสภาพแวดล้อมในการทำงาน การรับรู้การจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรม เขตอำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การรับรู้การจัดการความปลอดภัย อยู่ในระดับมากที่มีค่าสูงสุด คือ โรงงานมีการทำความสะอาดที่ทำงานทุกวันเพื่อความสะดวก เรียบร้อย รองลงมา คือ โรงงานมีการจัดแสงสว่างให้เพียงพอในบริเวณทางเดินและพื้นที่ทำงาน ส่วนข้อที่มีค่าต่ำสุด คือ โรงงานจัดอุปกรณ์ป้องกันเสียงให้กับพนักงานทุกคนที่ปฏิบัติงานในบริเวณที่มีเสียงดังอย่างเพียงพอและเหมาะสม

3. ด้านการป้องกันอุบัติเหตุในการทำงาน การรับรู้การจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรม เขตอำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การรับรู้การจัดการความปลอดภัยอยู่ในระดับมากที่มีค่าสูงสุด คือ โรงงานมีการจัดอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่มีจำนวนเพียงพอและอยู่ในสภาพใช้งานได้ดี รองลงมา คือ โรงงานมีการติดป้ายเตือนให้ใส่อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลในบริเวณที่มีอันตราย ส่วนข้อที่มีค่าต่ำสุด คือ โรงงานจัดให้พนักงานทุกคนได้รับการฝึกอบรมเรื่องความปลอดภัยในการทำงานอย่างสม่ำเสมอ

4. ด้านการจัดการด้านสารเคมี การรับรู้การจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรม เขตอำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การรับรู้การจัดการความปลอดภัยอยู่ในระดับมากที่มีค่าสูงสุด คือ

บริเวณที่เก็บสารเคมีในโรงงานมีการถ่ายเทอากาศที่ดีและตั้งอยู่ห่างจากสิ่งที่ทำให้ติดไฟได้ง่าย รองลงมาคือ สารเคมีในที่ทำงานทุกชนิดในโรงงาน มีการปิดฉลากกำกับอย่างชัดเจน เช่น ชื่อสารเคมี ข้อควรระวัง เพื่อความปลอดภัย เป็นต้น ส่วนข้อที่มีค่าต่ำสุด คือ โรงงานจัดให้มีห้องสำหรับทดลองสารเคมีโดยเฉพาะ

### **ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบการรับรู้พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานและการรับรู้การจัดการความปลอดภัยในการทำงาน จำแนกตามตัวแปรลักษณะส่วนบุคคล**

ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบการรับรู้พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน จำแนกตามตัวแปรลักษณะส่วนบุคคล ปรากฏผลดังนี้

1. พนักงานระดับปฏิบัติการ ที่มีเพศต่างกัน มีการรับรู้พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันทุกด้าน
2. พนักงานระดับปฏิบัติการ ที่มีอายุต่างกัน มีการรับรู้พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันทุกด้าน
3. พนักงานระดับปฏิบัติการ ที่มีสถานภาพต่างกัน มีการรับรู้พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน พบว่า ด้านที่มีความแตกต่างกันคือ ด้านการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
4. พนักงานระดับปฏิบัติการ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการรับรู้พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน พบว่า ด้านที่มีความแตกต่างกันคือ ด้านการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย และด้านความพร้อมทางด้านร่างกาย และจิตใจของพนักงาน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
5. พนักงานระดับปฏิบัติการ ที่มีอายุการทำงานต่างกัน มีการรับรู้พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน พบว่า ด้านที่มีความแตกต่างกันคือ ด้านกฎ ระเบียบ ข้อ บังคับเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน ด้านการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย และด้านความพร้อมทางด้านร่างกาย และจิตใจของพนักงาน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
6. พนักงานระดับปฏิบัติการ ที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบหลักต่างกัน มีการรับรู้พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน พบว่า ด้านที่มีความแตกต่างกันคือ ด้านกฎ ระเบียบ ข้อ บังคับเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน และด้านการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
7. พนักงานระดับปฏิบัติการ ที่มีประสบการณ์การเกิดอุบัติเหตุในการทำงานต่างกัน มีการรับรู้พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันทุกด้าน
8. พนักงานระดับปฏิบัติการ ที่มีประสบการณ์การฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยต่างกัน มีการรับรู้พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน พบว่า ด้านที่มีความแตกต่างกันคือ ด้านการใช้



8. พนักงานระดับปฏิบัติการ ที่มีประสบการณ์การฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยต่างกัน มีการรับรู้การจัดการความปลอดภัยในการทำงาน พบว่า ด้านที่มีความแตกต่างกันคือ ด้านการจัดสภาพแวดล้อมในการทำงาน ด้านการป้องกันอุบัติเหตุในการทำงาน และด้านการจัดการด้านสารเคมี มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

#### **ตอนที่ 4 ผลการสัมภาษณ์การรับรู้พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน และการรับรู้การจัดการความปลอดภัยในการทำงาน ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยวิชาชีพในโรงงานอุตสาหกรรม เขตอำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี**

1. การรับรู้พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน และการรับรู้การจัดการความปลอดภัยในการทำงาน ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยวิชาชีพในโรงงานอุตสาหกรรม เขตอำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี ปรากฏผล ดังนี้

1.1 ด้านกฎ ระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน ปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากพนักงานหลายคนไม่ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน พนักงานขาดความเข้าใจ ในกฎ ระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน พนักงานไม่ให้ความร่วมมือ ในการปฏิบัติตาม กฎ ระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน และขาดการประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน และมีแนวทางในการปรับปรุง ได้แก่ ควรมีการจัดอบรมให้ความรู้กับพนักงาน และเพิ่มช่องทางการสื่อสาร สร้างความเข้าใจ และสร้างความตระหนักเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน มีการประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน ที่ออกมาใหม่ ให้ทราบกันอย่างทั่วถึง มีการทำกิจกรรมในเรื่องความปลอดภัยให้มากขึ้นและให้ความรู้กับพนักงาน ให้มีการออกกฎระเบียบข้อบังคับในเรื่องความปลอดภัยให้มากขึ้น และมีการกำหนดบทลงโทษกับพนักงานที่ไม่ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ของโรงงานอย่างชัดเจน

1.2 ด้านการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย ปัญหาส่วนใหญ่เกิดจาก พนักงานประมาท และไม่ให้ความร่วมมือในการใช้อุปกรณ์ป้องกันความปลอดภัย พนักงานขาดความรู้ในการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ อย่างถูกต้อง พนักงานไม่ให้ความสำคัญในเรื่องการสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล และพนักงานไม่ให้ความสำคัญในการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ ในการทำงาน และมีแนวทางในการปรับปรุง ได้แก่ ควรมีการให้ความรู้ในการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ อย่างถูกต้อง กับพนักงานให้มากขึ้น ควรมีการซ่อมบำรุงรักษา เครื่องมือ อุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งานมากกว่านี้ ควรมีการรณรงค์ให้พนักงานมีการใส่อุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคลให้มากขึ้น และทางหัวหน้างานควรช่วยกันดูแลการใช้อุปกรณ์ป้องกันความปลอดภัยของพนักงาน โรงงานควรมี เครื่องมือ อุปกรณ์ที่จะทำให้พนักงานทำงานง่าย และปลอดภัย และควรเพิ่มมาตรการในการป้องกัน และออก กฎ ระเบียบในการปฏิบัติให้มีความรัดกุมขึ้น

1.3 ด้านความพร้อมทางด้านร่างกาย และจิตใจของพนักงาน ปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากพนักงานที่ทำงานในเวลากลางคืนส่วนใหญ่มีการพักผ่อนในเวลากลางวันไม่เพียงพอต่อความต้องการของร่างกาย ทำให้เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุในการปฏิบัติงาน และมีแนวทางในการปรับปรุง ได้แก่ พนักงานที่ทำงานในเวลากลางคืนควรมีการพักผ่อนในเวลากลางวันให้เพียงพอต่อความต้องการของร่างกาย

2. การรับรู้การจัดการความปลอดภัยในการทำงาน ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยวิชาชีพในโรงงานอุตสาหกรรม เขตอำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี มีดังนี้

2.1 ด้านการจัดการองค์การ ปัญหาส่วนใหญ่ องค์กรไม่ค่อยปรับปรุงเรื่องความปลอดภัยของพนักงาน ขาดการฝึกอบรม และการซ้อมการป้องกันอัคคีภัย พนักงานที่เข้ามาใหม่ขาดความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน และมีแนวทางในการปรับปรุง ได้แก่ องค์กรควรมีความใส่ใจเรื่องความปลอดภัยของพนักงานให้มากกว่านี้ มีการอบรม และซ้อมการป้องกันอัคคีภัยให้มากขึ้น มีการอบรมพนักงานที่เข้ามาใหม่ให้มีความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน

2.2 ด้านการจัดสภาพแวดล้อมในการทำงาน ปัญหาส่วนใหญ่ เกิดจาก ฝุ่นละอองภายในโรงงานมีมาก จิ้งจกพิราบมีมาก แสงสว่างในโรงงานบางจุด มีแสงสว่างไม่เพียงพอต่อการมองเห็น การจัดวางสิ่งของไม่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย และมีแนวทางในการปรับปรุง ได้แก่ ควรมีการกั้นห้องทำงานเพื่อป้องกันฝุ่น มีการกำจัดนกพิราบอย่างถาวร มีการเพิ่มแสงสว่างในโรงงานให้มากขึ้นมีการกำหนดพื้นที่ในการวางสิ่งของที่เหมาะสม

2.3 ด้านการป้องกันอุบัติเหตุในการทำงาน ปัญหาส่วนใหญ่ พนักงานไม่ใส่อุปกรณ์ป้องกันความปลอดภัยในขณะปฏิบัติงาน และมีแนวทางในการปรับปรุง ได้แก่ การออก กฎ ข้อบังคับใช้กับพนักงาน ในการใส่อุปกรณ์ป้องกันความปลอดภัยในขณะปฏิบัติงาน การรณรงค์ในการใช้อุปกรณ์ป้องกันความปลอดภัยให้มากขึ้น และการจัดเจ้าหน้าที่ตรวจเครื่องแต่งกายของพนักงานก่อนการทำงาน

2.4 ด้านการจัดการด้านสารเคมี ปัญหาส่วนใหญ่ เกิดจากสถานที่จัดเก็บสารเคมีไม่เหมาะสม การเกิดอุบัติเหตุสารเคมีกระเด็นเข้าตา และไม่มีที่ล้างตาฉุกเฉิน การจัดเก็บสารเคมีให้ตรงกับสถานที่ที่จัดเก็บ และควรระบุชื่อสารเคมีให้มีความชัดเจน และมีแนวทางในการปรับปรุง ได้แก่ ควรมีการทำห้องเก็บสารเคมีที่ถูกต้อง มีหน้ากากเพื่อป้องกันสารเคมีเข้าตา ควรเพิ่มพื้นที่การจัดเก็บสารเคมี และมีการแยกสารเคมีที่มีสถานะเป็นกรดและด่าง และมีการอบรมเกี่ยวกับการจัดการสารเคมีในโรงงานอย่างถูกต้อง

**ตอนที่ 5 ผลการศึกษาข้อเสนอแนะของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรม เขตอำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี**

ควรมีการจัดการอบรมส่งเสริมความปลอดภัยมากกว่านี้ ภาครัฐควรเข้ามาตรวจสอบระบบการจัดการต่างๆ ภายในโรงงาน โรงงานควรมีแสงสว่างให้เพียงพอในเวลากลางคืนและควรมี

ที่ดูอากาศระบายวันและความร้อน มีการจัดประชุมพนักงานและชี้แนะให้ทราบถึงระบบความปลอดภัยต่างๆ รวมถึงอุปกรณ์ในการป้องกันต่างๆ ควรมีความร่วมมือกันระหว่างโรงงานในเขต จังหวัดเพชรบุรี ทั้งในระดับบริหารและเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยวิชาชีพแต่ละโรงงาน เพื่อแบ่งปันข้อมูลรวมทั้งปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวกับอุบัติเหตุในการทำงาน เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาและการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุซ้ำ และไม่ควรประมาทในเวลาทำงาน และไม่หยอกส่อกันเวลาว่าง สิ่งของ อาจทำให้ได้รับอันตรายได้ ควรจัดอบรมพนักงานระดับปฏิบัติการในเรื่องของความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานในทุกๆ โรงงาน และให้ทุกคนทำงานอย่างระมัดระวัง และให้ช่วยกันสอดส่องดูแลภายในโรงงาน ควรมีการจัดการเครื่องมือ เครื่องจักร ที่ใช้ระบบความปลอดภัยให้มีมาตรฐานสากล และควรมีมาตรการในการรักษาความปลอดภัยให้รัดกุมและอุปกรณ์ป้องกันในการทำงานของพนักงานให้มีอุปกรณ์ป้องกันมากขึ้นพนักงานควรมีความระมัดระวังและปฏิบัติตามกฎของโรงงาน

## อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษา การจัดการการรับรู้ความปลอดภัยและพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรม เขตอำเภอเขาชัย จังหวัดเพชรบุรี สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

### 1. การรับรู้พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรม เขตอำเภอเขาชัย จังหวัดเพชรบุรี

1.1 ด้าน กฎ ระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน มีปัจจัย คือ เมื่อเพื่อนร่วมงานได้รับบาดเจ็บ ท่านรีบแจ้งผู้บังคับบัญชาและนำส่งที่ห้องพยาบาลทันที และเมื่อท่านได้รับบาดเจ็บจากการทำงาน ท่านจะแจ้งให้หัวหน้างานทราบทันที เนื่องจาก หัวหน้างานเป็นผู้ดูแลพนักงาน และรับผิดชอบงานในฝ่ายที่พนักงานปฏิบัติ และเพื่อป้องกันไม่ให้อีกส่วนงานที่มีปัญหารุกรวมต่อไปยังส่วนอื่น สอดคล้องกับแนวคิดของ แก้วฤทัย แก้วชัยเทียม (2548 : 43) กล่าวว่า การปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน หมายถึง การที่พนักงานปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องตามขั้นตอนและวิธีการในการทำงานที่ปลอดภัย โดยปฏิบัติตาม กฎ ระเบียบ ข้อบังคับที่บริษัทได้กำหนดขึ้นอย่างเคร่งครัด และสอดคล้องกับแนวคิดของ ณัฐกิตติ์ วัฒนพันธ์ (2549 : 32) กล่าวว่า พฤติกรรมเกี่ยวกับกฎระเบียบ และข้อบังคับ หมายถึง ลักษณะการเรียนรู้วิธีการทำงานตามคู่มือความปลอดภัย โดยศึกษาและทำความเข้าใจคู่มือความปลอดภัยในการทำงาน และปฏิบัติตามเครื่องหมายความปลอดภัยอย่าง

เครื่อครัด การสวมอุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคล เช่น รองเท้า หมวก ที่ครอบหู ที่อุดหู ที่ครอบจมูก ถุงมือ อย่างเหมาะสมในการทำงาน

1.2 ด้านการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย มีปัจจัย คือ เมื่อทำงานกับระบบ ไฟฟ้าท่านจะปิด Main Switch ทุกครั้ง และท่านหยุดใช้อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักร เมื่อพบว่าผิดปกติ และแจ้งผู้รับผิดชอบ และเพื่อนร่วมงานให้ทราบทันที เนื่องจาก เป็นการป้องกันความปลอดภัยที่ อาจส่งผลต่อพนักงานบุคคลอื่น และลดความสูญเสียเมื่อ เครื่องมือ หรือเครื่องจักรเกิดการขัดข้องจนไม่สามารถทำงานได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ แก้วฤทัย แก้วชัยเทียม (2548 : 43) กล่าวว่า การใช้ เครื่องมือ อุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย หมายถึง การใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลการเลือกใช้ เครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่เหมาะสมกับลักษณะงาน การตรวจสอบความสมบูรณ์ ของเครื่องมือหรืออุปกรณ์ ก่อนการใช้งาน การดูแลรักษาและเก็บเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ใช้งานเสร็จแล้วให้เรียบร้อย และสอดคล้อง กับแนวคิดของ ฌูเกิตต์ วัฒนพันธ์ (2549 : 32) กล่าวว่า พฤติกรรมเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ และ เครื่องจักร หมายถึง ลักษณะการปฏิบัติตามวิธีทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักรอย่างเคร่งครัด การหยุดเครื่องจักร เมื่อมีการซ่อมแซมหรือทำความสะอาด การหยุดใช้อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักร เมื่อพบว่าผิดปกติ และ แจ้งผู้รับผิดชอบและเพื่อนร่วมงานให้ทราบ มีการตรวจสอบเครื่องมือ อุปกรณ์ต่างๆ ก่อนและหลังการใช้ อุปกรณ์ป้องกันอุบัติเหตุ เช่น Safety Belt Life Line และมีการสะสม จัดระเบียบ และทำความสะอาด เครื่องจักร สำนักงานและบริเวณรอบโรงงาน

1.3 ด้านความพร้อมทาง ด้านร่างกายและจิตใจของพนักงานมีปัจจัย คือ ท่านจะคำนึงถึง การทำงานอย่างปลอดภัยก่อนลงมือทำงาน และท่านแต่งกายรัดกุม และเหมาะสมในการทำงาน เช่น สวม รองเท้า Safety, หมวกนิรภัย ที่ครอบจมูก เมื่อขึ้นทำงานบนเครื่องจักร เนื่องจาก การทำงานที่อาจส่งผล ต่ออันตรายของตนเอง จะต้องมีความระมัดระวัง และปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ เพื่อป้องกันอันตรายที่ อาจส่งผลต่อการสูญเสีย สอดคล้องกับแนวคิดของ แก้วฤทัย แก้วชัยเทียม (2548 : 43) กล่าวว่า ความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจของพนักงาน หมายถึง การที่พนักงานทำงานโดยมีสมาธิ ไม่ประมาท เหม่อลอย ไม่คิดถึงเรื่องอื่นในขณะที่ทำงาน หยอกล่อกันระหว่างการทำงานร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง มี การพักผ่อนที่เพียงพอ และสอดคล้องกับแนวคิดของ ฌูเกิตต์ วัฒนพันธ์ (2549 : 32) กล่าวว่า พฤติกรรม เกี่ยวกับความพร้อมของร่างกายและจิตใจ หมายถึง ลักษณะการปฏิบัติงานมีการแต่งกายรัดกุมและ เหมาะสมในการทำงาน เช่น สวมรองเท้า Safety หมวกนิรภัย ที่ครอบจมูก เมื่อขึ้นทำงานบนเครื่องจักร และไม่ทำงานเมื่อรู้สึกว่ามีสภาพร่างกายไม่พร้อมต่อการทำงาน เช่น ไม่สบาย ง่วงนอนจากการทานยาบาง ชนิด เมาสุรา อ่อนเพลีย ควรคาดเข็มขัดนิรภัยในขณะที่ขับขี่หรือโดยสารรถยนต์ การเพิ่มความระมัดระวัง เป็นพิเศษในการขับขี่รถยนต์หรือมอเตอร์ไซด์

## 2. การรับรู้การจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรม เขตอำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี

2.1 ด้านการจัดการองค์การ มีปัจจัย คือ โรงงานมีการติดป้ายประกาศแจ้งนโยบายความปลอดภัยในการทำงานให้กับพนักงานทราบ และ มีการกำหนดนโยบายความปลอดภัยในการทำงานเป็นลายลักษณ์อักษร เนื่องจาก โรงงานได้ปฏิบัติตามแนวทางของสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เพื่อณรงค์ให้ผู้ปฏิบัติงานทำงานอย่างปลอดภัย สอดคล้องกับแนวคิดของ แก้วฤทัย แก้วชัยเทียม (2548 : 34) กล่าวว่า การจัดการองค์การ หมายถึง การจัดโครงสร้างและหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากรในองค์การ เพื่อดำเนินงานเกี่ยวกับความปลอดภัย ในเรื่องของการจัดทำคู่มือดำเนินการความปลอดภัยคณะกรรมการความปลอดภัย การกำหนดนโยบายความปลอดภัย การกำหนดกฎ ระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน การแสดงสถิติการเกิดอุบัติเหตุในการทำงาน และการรับมือกับเหตุการณ์ฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้น

2.2 ด้านการจัดสภาพแวดล้อมในการทำงาน มีปัจจัย คือ โรงงานมีการทำความสะอาดสถานที่ทำงานทุกวันเพื่อความสะดวก เรียบร้อย และ โรงงานมีการจัดแสงสว่างให้เพียงพอในบริเวณทางเดินและพื้นที่ทำงาน เนื่องจาก โรงงานส่วนใหญ่ ได้มีกิจกรรม 5 ส. ในการทำความสะอาดโรงงาน และเพิ่มความสว่างในสถานที่ที่มีแสงสว่างไม่เพียงพอต่อการทำงาน และเป็นการป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นในการทำงานของผู้ปฏิบัติงาน สอดคล้องกับแนวคิดของ แก้วฤทัย แก้วชัยเทียม (2548 : 34) กล่าวว่า การจัดสภาพแวดล้อมในการทำงาน หมายถึง การจัดที่ทำงานให้เกิดความปลอดภัยในเรื่องการจัดพื้นที่การทำงาน การทำความสะอาดที่ทำงาน ความร้อน แสงสว่าง เสียง ทางเดินทาง ออกฉุกเฉิน การจัดอุปกรณ์เครื่องใช้ และการตรวจสภาพของที่ทำงาน

2.3 ด้านการป้องกันอุบัติเหตุในการทำงาน มีปัจจัย คือ โรงงานมีการจัดอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่มีจำนวนเพียงพอและอยู่ในสภาพใช้งานได้ดี และ โรงงานมีการติดป้ายเตือนให้ใส่อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลในบริเวณที่มีอันตราย เนื่องจาก โรงงานมีการเตรียมความพร้อมในการรองรับการเกิดอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา เพื่อลดความสูญเสียที่อาจเกิดขึ้นในการทำงาน และการติดป้ายเตือนให้ใส่อุปกรณ์ป้องกันอันตราย เพื่อให้ผู้ปฏิบัติมีความระมัดระวังในการทำงานให้มากขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ แก้วฤทัย แก้วชัยเทียม (2548 : 34) กล่าวว่า การป้องกันอุบัติเหตุในการทำงาน หมายถึง การดำเนินการเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดอุบัติเหตุในเรื่อง การจัดให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องไปควบคุมการทำงาน การจัดอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล การติดประกาศ ป้ายเตือนในการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ การตรวจสอบและบำรุงรักษา เครื่องจักร การฝึกอบรมด้านความปลอดภัย รวมถึงการศึกษสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุเพื่อหาทางป้องกัน

2.4 ด้านการจัดการด้านสารเคมี มีปัจจัย คือ บริเวณที่เก็บสารเคมีในโรงงานมีการถ่ายเทอากาศที่ดีและตั้งอยู่ห่างจากสิ่งที่ทำให้ติดไฟได้ง่าย และสารเคมีในที่ทำงานทุกชนิดในโรงงาน มีการปิดฉลากกำกับอย่างชัดเจน เช่น ชื่อสารเคมี ข้อควรระวังเพื่อความปลอดภัย เป็นต้น เนื่องจาก การเก็บสารเคมีจำเป็นที่จะต้องมียุทธศาสตร์ที่เฉพาะเจาะจงเพื่อป้องกันอันตรายที่อาจเกิดจากการรั่วไหลของสารเคมี และการปิดฉลากสารเคมี เพื่อต้องการให้ผู้ปฏิบัติงานมีความระมัดระวังในการใช้สารเคมีมาใช้อย่างถูกต้อง และเมื่อร่างกายถูกสารเคมี ผู้ปฏิบัติงานสามารถปฐมพยาบาลเบื้องต้นได้ตามวิธีที่แนะนำจากฉลากกำกับด้านข้างภาชนะที่ใส่สารเคมี สอดคล้องกับแนวคิดของ แก้วฤทัย แก้วชัยเทียม (2548 : 34) กล่าวว่า การจัดการด้านสารเคมี หมายถึง การจัดเตรียมความปลอดภัยในการใช้สารเคมีให้กับพนักงาน ในเรื่อง การจัดเก็บรวบรวมข้อมูลของสารเคมีทุกชนิดที่มีอยู่ในโรงงาน การกำหนดวิธีในการจัดเก็บ สถานที่ในการเก็บสารเคมี รวมถึงการจัดเตรียมอุปกรณ์สำหรับเหตุการณ์ฉุกเฉิน

### 3. ผลการเปรียบเทียบการรับรู้พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน จำแนกตามตัวแปรลักษณะส่วนบุคคล ปรากฏผลดังนี้

3.1 ผลการเปรียบเทียบการรับรู้พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ พบว่า ความแตกต่างในสถานภาพมีผลทำให้เกิดความแตกต่างใน ด้านการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย เนื่องจาก พนักงานส่วนใหญ่ผ่านการสมรส จะมีความรอบคอบในการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์เพื่อความปลอดภัยมากกว่าพนักงานที่มีสถานภาพโสด ที่จะมีการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ โดยการขาดความระมัดระวัง และความรอบคอบในการใช้เครื่องมือ ในขณะที่ กฎ ระเบียบ ข้อ บังคับเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน และความพร้อมทางด้านร่างกาย และจิตใจของพนักงาน นั้นล้วนแต่มาจากการได้รับการบอกกล่าวขององค์กร เนื่องจากหากพนักงานระดับปฏิบัติการได้รับการบอกกล่าวที่แตกต่างกันไป ก็จะมีทัศนคติที่แตกต่างกันออกไปจนมีผลทำให้การรับรู้พฤติกรรมความปลอดภัยนั้นแตกต่างกันออกไป ในตารางที่ 4.13 ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ข้อมูลโดยตรงอย่างอายุการทำงานและประสบการณ์การฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยได้แสดงให้เห็นว่าหากมีพนักงานมีความแตกต่างในด้านอายุการทำงานหรือประสบการณ์การฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยนั้นก็จะมีความแตกต่างกันในการรับรู้พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานในด้านกฎ ระเบียบ ข้อ บังคับเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน ด้านการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย และด้านความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจของพนักงาน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สิริพัชร เปรมชัย (2547 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องเปรียบเทียบพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ ความรู้ การเปิดรับสื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ พบว่า พนักงานที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

0.05 ส่วนพนักงานที่มี อายุ การศึกษา รายได้ ระยะเวลาในการทำงาน และประสบการณ์ในการเกิดอุบัติเหตุแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกัน

3.2 ผลการเปรียบเทียบการรับรู้พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ พบว่า ความแตกต่างกันในระดับการศึกษามีผลทำให้เกิดความแตกต่าง ในด้านการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย และด้านความพร้อมทางด้านร่างกาย และจิตใจของพนักงาน เนื่องจาก ผู้ที่มีระดับการศึกษาที่สูงโดยมากมักจะ ได้มีการเรียนรู้หรือได้รับทราบเกี่ยวกับวินัยความปลอดภัยมาเป็นพื้นฐานอยู่แล้ว ซึ่งส่วนใหญ่การอบรมวินัยด้านความปลอดภัยในสถานศึกษานั้น มักจะเข้าไปในทิศทางเดียวกันทั้งในสถานศึกษาหรือสถานที่ทำงาน จึงเป็นพื้นฐานที่ทำให้พนักงานที่มีพื้นฐานการศึกษาสูงนั้นจะสามารถเรียนรู้และเข้าใจในกฎ ระเบียบ ข้อ บังคับเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน ได้รวดเร็วและเป็นไปในแนวทางเดียวกันมากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาที่ไม่สูงนัก อีกทั้งจากประสบการณ์โดยมากผู้ที่มีระดับการศึกษาที่สูงมักจะมีคามระมัดระวังด้านความปลอดภัยมากกว่าจึงเป็นผลให้มีความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจที่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ณัฐกิตติ์ วัฒนพันธ์ (2549 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การรับรู้ความปลอดภัยในการทำงานและพฤติกรรมการทำงานที่ปลอดภัยของพนักงาน บริษัท ผลิตภัณฑ์และวัตถุดิบก่อสร้าง จำกัด ผลการวิจัยพบว่า พนักงานที่มีวุฒิการศึกษา สถานภาพการสมรส อายุการทำงาน และประสบการณ์การเกิดอุบัติเหตุในการทำงานแตกต่างกันมีพฤติกรรมการทำงานที่ปลอดภัยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.3 ผลการเปรียบเทียบการรับรู้พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ พบว่า ความแตกต่างกันในอายุการทำงานมีผลทำให้เกิดความแตกต่าง ในด้านกฎ ระเบียบ ข้อ บังคับเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน ด้านการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย และด้านความพร้อมทางด้านร่างกาย และจิตใจของพนักงาน เนื่องจากพนักงานส่วนใหญ่มีอายุการทำงานไม่มาก และบางส่วนอยู่ระหว่างการโยกย้ายเข้ามาทำงานในสถานที่ใหม่ ทำให้พนักงานบางส่วนขาดการอบรมและการพัฒนางาน ทำให้การรับรู้ใน กฎ ระเบียบ ข้อ บังคับเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน ในแต่ละโรงงานมีความแตกต่างกัน การใช้เครื่องมือ อุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย พนักงานบางส่วนจะต้องเรียนรู้เพิ่มเติม ทำให้เกิดความแตกต่างกันในการทำงาน ส่งผลต่อความความพร้อมทางด้านร่างกาย และจิตใจของพนักงาน ที่จะต้องปรับตัว และเรียนรู้เพิ่มเติมในสิ่งที่พนักงานไม่มีความเชี่ยวชาญ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ บัญชา เข้มทอง (2549 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การรับรู้การบริหารความปลอดภัยและพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน ของพนักงานส่วนผลิต บริษัท เพ็ญพูนันต์ จำกัด ผล การวิจัย พบว่า การเปรียบเทียบพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานจำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคลของพนักงานพบว่าพนักงานที่มีเพศ และอายุการทำงานแตกต่างกัน มี

พฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05 สำหรับพนักงานที่มีอายุ ระดับการศึกษาและประสบการณ์การอบรมแตกต่างกัน มีพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกัน

3.4 ผลการเปรียบเทียบการรับรู้พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ พบว่า ความแตกต่างกันในหน้าที่ความรับผิดชอบหลักมีผลทำให้เกิดความแตกต่างในด้านกฎ ระเบียบ ข้อ บังคับเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน และด้านการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย เนื่องจากงานแต่ละงานนั้นจะมีลักษณะการทำงานและสภาพแวดล้อมที่ต้องเผชิญแตกต่างกันออกไป เช่นหน่วยงานหรือพนักงานที่ต้องทำงานใกล้ชิดกับเครื่องจักรนั้นก็มีความเสี่ยงที่เผชิญกับอุบัติเหตุมากกว่าพนักงานที่ทำงานในห้องเก็บของ ดังนั้นความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจของพนักงานในแต่ละหน่วยงานหรือแต่ละคนก็มีโอกาสที่จะมีความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจที่จะยอมรับความเสี่ยงแตกต่างกันออกไป แต่เรื่องของกฎระเบียบ ข้อ บังคับเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานและการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย นั้นล้วนแต่มาจากการอบรมหรือบอกกล่าวให้สามารถเข้าใจไปทิศทางเดียวกันได้ ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ญัฐกิตติ์ วัฒนพันธ์ (2549 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การรับรู้ความปลอดภัยในการทำงานและพฤติกรรมการทำงานที่ปลอดภัยของพนักงาน บริษัท ผลิตภัณฑ์และวัตถุก่อสร้าง จำกัด ผลการวิจัย พบว่า พนักงานที่มีวุฒิการศึกษา สถานภาพการสมรส อายุการทำงาน และประสบการณ์การเกิดอุบัติเหตุในการทำงานแตกต่างกันมีพฤติกรรมการทำงานที่ปลอดภัยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พนักงานที่มีอายุ จำนวนบุตร-ธิดา หน้าที่ความรับผิดชอบ และการได้รับการฝึกอบรมด้านความปลอดภัยแตกต่างกันมีพฤติกรรมการทำงานที่ปลอดภัยไม่แตกต่างกัน

3.5 ผลการเปรียบเทียบการรับรู้พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ พบว่า ความแตกต่างกันในประสบการณ์การฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยมีผลทำให้เกิดความแตกต่าง ในด้านการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย และด้านความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจของพนักงาน เนื่องจาก การฝึกอบรมส่วนใหญ่เป็นการอบรมในเชิงทฤษฎี และเป็นการอบรมในห้องสำหรับจัดอบรม อีกทั้งวิธีการถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านความปลอดภัยของวิทยากรแต่ละท่านก็ไม่เหมือนกัน ส่วนการอบรมในเชิงปฏิบัติ มีพนักงานส่วนน้อยที่ได้ปฏิบัติภาคสนาม พนักงานส่วนใหญ่จะเป็นผู้สังเกตการณ์ ทำให้พนักงานส่วนนี้ ขาดการฝึกใช้เครื่องมือ อุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย ส่งผลให้ไม่มีความพร้อมทางด้านร่างกาย และจิตใจ แต่ในด้านกฎ ระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานนั้นไม่แตกต่างกันเนื่องจากพฤติกรรมการรับรู้ในส่วนนี้นั้นทางองค์กรได้มีการอบรมให้กับพนักงานทุกคนรับทราบและนำไปปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ประกอบกับมีการประกาศกฎ ระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานไว้ในสถานที่ทำงานทำให้พนักงานได้ตระหนักถึง

การปฏิบัติตาม ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ บัญชา เข้มทอง (2549 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การรับรู้การบริหารความปลอดภัยและพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน ของพนักงานส่วนผลิต บริษัท เพ็ญพูนันต์ จำกัด ผล การวิจัย พบว่า การเปรียบเทียบพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคลของพนักงานพบว่าพนักงานที่มีเพศ และอายุการทำงานแตกต่างกัน มีพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05 สำหรับพนักงานที่มีอายุ ระดับการศึกษาและประสบการณ์การอบรมแตกต่างกัน มีพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกัน

#### **4. ผลการเปรียบเทียบการรับรู้การจัดการความปลอดภัยในการทำงาน จำแนกตามตัวแปร ลักษณะส่วนบุคคล ปรากฏผลดังนี้**

4.1 ผลการเปรียบเทียบการรับรู้การจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน ระดับปฏิบัติการ พบว่า ความแตกต่างกันในเพศ มีผลทำให้เกิดความแตกต่าง ในด้านการจัดการองค์การ ด้านการจัดสภาพแวดล้อมในการทำงาน ด้านการป้องกันอุบัติเหตุในการทำงาน และด้านการจัดการด้านสารเคมี เนื่องจากพนักงานเพศชายส่วนใหญ่ ไม่ให้ความสำคัญกับการรับรู้การจัดการความปลอดภัยในการทำงาน และพึงพอใจที่จะทำงานตามความต้องการของตนเอง ซึ่งแตกต่างจากพนักงานเพศหญิงที่มีความระมัดระวังในการทำงานและให้ความสำคัญกับการรับรู้ความปลอดภัยในการทำงานมากกว่า สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ บัญชา เข้มทอง (2549 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การรับรู้การบริหารความปลอดภัยและพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน ของพนักงานส่วนผลิต บริษัท เพ็ญพูนันต์ จำกัด ผล การวิจัย พบว่า จากการเปรียบเทียบการรับรู้การบริหารความปลอดภัย จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคลของพนักงาน พบว่า พนักงานที่มีเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การอบรมที่ต่างกัน มีการรับรู้การบริหารความปลอดภัยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.2 ผลการเปรียบเทียบการรับรู้การจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน ระดับปฏิบัติการ พบว่า ความแตกต่างกันในอายุ มีผลทำให้เกิดความแตกต่าง ในด้านการป้องกันอุบัติเหตุในการทำงาน เนื่องจาก พนักงานส่วนใหญ่ มีอายุ 30-40 ปี จะมีความรู้และประสบการณ์ในการทำงาน มาก มักจะไม่สนใจในการปฏิบัติตามขั้นตอนความปลอดภัยจึงเป็นเหตุให้เกิดอุบัติเหตุในการทำงาน ขึ้นได้ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ณัฐกิตต์ วัฒนพันธ์ (2549 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การรับรู้ความปลอดภัยในการทำงานและพฤติกรรมการทำงานที่ปลอดภัยของพนักงาน บริษัท ผลิตภัณฑ์และวัตถุก่อสร้าง จำกัด ผลการวิจัย พบว่า 1) พนักงานมีการรับรู้ความปลอดภัยในการทำงานและพฤติกรรมการทำงานที่ปลอดภัย อยู่ในระดับ สูง 2) พนักงานที่มี อายุ วุฒิการศึกษา อายุการทำงาน หน้าที่

ความรับผิดชอบและประสบการณ์การเกิดอุบัติเหตุในการทำงานแตกต่างกัน มีการรับรู้ความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.3 ผลการเปรียบเทียบการรับรู้การจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ พบว่า ความแตกต่างกันในสถานภาพมีผลทำให้เกิดความแตกต่าง ในด้านการจัดการด้านสารเคมี เนื่องจาก ผู้ที่ผ่านการสมรส มีครอบครัวนั้นจะมีความรอบคอบและความรับผิดชอบสูงกว่าคนที่โสดและในการทำงานนั้นจะมีความระมัดระวังในการใช้สารเคมีสูง เพราะรู้ถึงอันตรายจากการสัมผัสกับสารเคมี แตกต่างจากผู้ที่มีสถานภาพโสด จะทำงานโดยการขาดความระมัดระวัง สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ รัตนวรรณ ศรีทองเสถียร (2548 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ระบบความปลอดภัย และพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม พบว่า 1) พนักงานหญิงมีการรับรู้ระบบความปลอดภัยดีกว่าพนักงานชาย พนักงานที่มีอายุต่างกัน สถานภาพต่างกัน ประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน ระดับการศึกษาต่างกัน รายได้ต่างกันมีการรับรู้ระบบความปลอดภัยที่ต่างกัน

4.4 ผลการเปรียบเทียบการรับรู้การจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ พบว่า ความแตกต่างกันในระดับการศึกษา มีผลทำให้เกิดความแตกต่าง ในด้านการจัดการองค์การ ด้านการจัดสภาพแวดล้อมในการทำงาน ด้านการป้องกันอุบัติเหตุในการทำงาน และด้านการจัดการด้านสารเคมีเนื่องจาก พนักงานส่วนใหญ่มีความรู้ในระดับ ประถม และมัธยมศึกษา/ปวช. การที่จะทำให้เข้าใจใน การจัดการองค์การ การจัดสภาพแวดล้อมในการทำงาน การป้องกันอุบัติเหตุในการทำงาน และการจัดการด้านสารเคมี มีความเป็นไปได้ยาก โรงงานจะต้องมีการอบรมและประเมินผล การปฏิบัติงานกับพนักงานให้มีการรับรู้การจัดการความปลอดภัยในการทำงานมากขึ้น สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ บัญญา เข้มทอง (2549 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การรับรู้การบริหารความปลอดภัยและพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน ของพนักงานส่วนผลิต บริษัท เฟื่องฟูอนันต์ จำกัด ผลการวิจัยพบว่า จากการเปรียบเทียบการรับรู้การบริหารความปลอดภัย จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคลของพนักงาน พบว่า พนักงานที่มีเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การอบรมที่แตกต่างกัน มีการรับรู้การบริหารความปลอดภัยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.5 ผลการเปรียบเทียบการรับรู้การจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ พบว่าความแตกต่างกันในอายุการทำงาน มีผลทำให้เกิดความแตกต่าง ในด้านการจัดการองค์การ ด้านการป้องกันอุบัติเหตุในการทำงาน และด้านการจัดการด้านสารเคมี เนื่องจากผู้ที่มีอายุการทำงานมากมักจะเข้าใจในระบบการทำงานหรือจัดการองค์การอันจะมีผลโดยตรงต่อนโยบายหรือวิธีการทำงานเพื่อป้องกันอุบัติเหตุในการทำงานและวิธีการจัดการด้านสารเคมี ซึ่งแตกต่างจาก

ผู้ที่มีอายุการทำงานค่อนข้างน้อยหรือยังน้อยอยู่ซึ่งโดยมากจะไม่เข้าใจขั้นตอนในการจัดการองค์กรอยู่แล้ว

แต่ในขณะที่ความแตกต่างในตัวแปรด้านอายุการทำงานนั้นไม่ทำให้เกิดความแตกต่างทางความคิดในการจัดสภาพแวดล้อมในการทำงาน เนื่องจากเจ้าหน้าที่ที่ทำงานส่วนใหญ่นั้นมักจะเคยชินกับสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ถูกกำหนดไว้แต่แรกแล้ว จึงมักจะ ไม่เคยมีการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมในที่ทำงานเท่าไรนัก และจะ ไม่มีการซื้อหรือเปลี่ยนหรือเคลื่อนย้ายเครื่องมือในการทำงาน เช่น เฟอร์นิเจอร์ อย่าง โต๊ะ เก้าอี้ หรือ เครื่องจักรต่างๆ เป็นต้น ดังนั้นความแตกต่างในอายุการทำงานของพนักงานจึงมัก ไม่ก่อให้เกิดความแตกต่างกัน ในความคิดเห็นหรือความเข้าใจที่มีต่อการจัดสภาพแวดล้อมในการทำงาน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ฌูเกิตต์ วัฒนพันธ์ (2549 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การรับรู้ความปลอดภัยในการทำงานและพฤติกรรมการทำงานที่ปลอดภัยของพนักงานบริษัท ผลิตภัณฑ์และวัตถุดิบสร้าง จำกัด ผลการวิจัย พบว่า (1) พนักงานมีการรับรู้ความปลอดภัยในการทำงานและพฤติกรรมการทำงานที่ปลอดภัย อยู่ในระดับ สูง (2) พนักงานที่มีอายุ วุฒิกการศึกษา อายุการทำงาน หน้าที่ความรับผิดชอบและประสบการณ์การเกิดอุบัติเหตุในการทำงานแตกต่างกัน มีการรับรู้ความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อย่างไรก็ดีความเคยชินในบางครั้งก็ไม่ส่งผลดีต่อการทำงานที่ปลอดภัยนัก ยกตัวอย่าง เช่น เคยชินกับการทำงานกับเครื่องจักรที่มีความสกปรกมีคราบน้ำมันเครื่องหรือสายไฟรุงรังไม่เป็นระเบียบ ดังนั้นหากสภาพแวดล้อมนั้นอยู่ในลักษณะของการทำงานที่ไม่ปลอดภัยเนื่องด้วย ความเคยชิน การจัดสภาพแวดล้อมในการทำงานก็ต้องถูกปรับเปลี่ยนหรือพัฒนาให้ดีขึ้นได้เพื่อการทำงานที่ปลอดภัย โดยที่เราให้ความสำคัญกับตัวแปรลักษณะส่วนบุคคลด้านอื่น เช่น หน้าที่ความรับผิดชอบ ประสบการณ์การเกิดอุบัติเหตุในการทำงาน และ ประสบการณ์การฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัย ยกตัวอย่างเช่น ให้ความสำคัญกับตัวแปรด้านความรับผิดชอบ คือ ให้พนักงานได้เข้ามามีส่วนในแผนการด้านความปลอดภัยในการทำงานเป็นต้น ให้ความสำคัญตัวแปรด้านประสบการณ์การฝึกอบรมความปลอดภัยและให้พนักงานได้เห็นตัวอย่างของเหตุการณ์จริง (ประสบการณ์จริง) ของความเสียหายที่เกิดจากการละเลยความปลอดภัย

4.6 ผลการเปรียบเทียบการรับรู้การจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ พบว่า ความแตกต่างกันในหน้าที่ความรับผิดชอบหลักมีผลทำให้เกิดความแตกต่าง ในด้านการจัดการองค์กร ด้านการจัดสภาพแวดล้อมในการทำงาน ด้านการป้องกันอุบัติเหตุในการทำงาน และด้านการจัดการด้านสารเคมี เนื่องจากพนักงานในงานผลิต ส่วนใหญ่ไม่มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการองค์กร ด้านการจัดสภาพแวดล้อมในการทำงาน ด้านการป้องกันอุบัติเหตุในการทำงาน และด้านการจัดการด้านสารเคมี ซึ่งงานฝ่ายผลิต มีหน้าที่ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งแตกต่างจากงาน

ฝ่ายซ่อมบำรุง หรือฝ่ายบริหาร จะต้องทำหน้าที่รับผิดชอบในการพัฒนาพนักงานในฝ่ายงานผลิตให้มีการรับรู้การจัดการความปลอดภัยในการทำงาน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ณัฐกิตติ์ วัฒนพันธ์ (2549 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การรับรู้ความปลอดภัยในการทำงานและพฤติกรรมการทำงานที่ปลอดภัยของพนักงาน บริษัท ผลิตภัณฑ์และวัตถุดิบก่อสร้าง จำกัด ผลการวิจัย พบว่า (1) พนักงานมีการรับรู้ความปลอดภัยในการทำงานและพฤติกรรมการทำงานที่ปลอดภัย อยู่ในระดับ สูง (2) พนักงานที่มีอายุ วุฒิการศึกษา อายุการทำงาน หน้าที่ความรับผิดชอบและประสบการณ์การเกิดอุบัติเหตุในการทำงานแตกต่างกัน มีการรับรู้ความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.7 ผลการเปรียบเทียบการรับรู้การจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ พบว่า ความแตกต่างกันในประสบการณ์การเกิดอุบัติเหตุในการทำงาน มีผลทำให้เกิดความแตกต่าง ในด้านการจัดการองค์การ ด้านการจัดสภาพแวดล้อมในการทำงาน ด้านการป้องกันอุบัติเหตุในการทำงาน และด้านการจัดการด้านสารเคมี เนื่องจากส่วนใหญ่ไม่เคยเกิดอุบัติเหตุในการทำงาน พนักงานจึงขาดความสนใจ และขาดความระมัดระวังในการทำงาน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ณัฐกิตติ์ วัฒนพันธ์ (2549 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การรับรู้ความปลอดภัยในการทำงานและพฤติกรรมการทำงานที่ปลอดภัยของพนักงาน บริษัท ผลิตภัณฑ์และวัตถุดิบก่อสร้าง จำกัด ผลการวิจัย พบว่า (1) พนักงานมีการรับรู้ความปลอดภัยในการทำงานและพฤติกรรมการทำงานที่ปลอดภัย อยู่ในระดับ สูง (2) พนักงานที่มีอายุ วุฒิการศึกษา อายุการทำงาน หน้าที่ความรับผิดชอบและประสบการณ์การเกิดอุบัติเหตุในการทำงานแตกต่างกัน มีการรับรู้ความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.8 ผลการเปรียบเทียบการรับรู้การจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ พบว่า ความแตกต่างกันในประสบการณ์การฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยมีผลทำให้เกิดความแตกต่าง ในด้านการจัดสภาพแวดล้อมในการทำงาน ด้านการป้องกันอุบัติเหตุในการทำงาน และด้านการจัดการด้านสารเคมี เนื่องจาก ผู้ที่ผ่านการอบรมมากจะมีการปฏิบัติงานและให้การสนับสนุนการจัดสภาพแวดล้อมในการทำงาน การป้องกันอุบัติเหตุในการทำงาน และการจัดการด้านสารเคมีแตกต่างจากผู้ที่ไม่ผ่านการอบรมน้อย จะให้ความสำคัญกับงานในส่วนที่ตนเองรับผิดชอบ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ บัญชา เข้มทอง (2549 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การรับรู้การบริหารความปลอดภัยและพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน ของพนักงานส่วนผลิต บริษัท เพ็ญพูนันต์ จำกัด ผลการวิจัย พบว่า จากการเปรียบเทียบการรับรู้การบริหารความปลอดภัย จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคลของพนักงาน พบว่า พนักงานที่มีเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การอบรมที่แตกต่างกัน มีการรับรู้การบริหารความปลอดภัยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

## ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัย เรื่อง การจัดการการรับรู้ความปลอดภัยและพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรม เขตอำเภอเขาชัย้อย จังหวัดเพชรบุรี ผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวทางเพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงการปฏิบัติงาน ดังต่อไปนี้

1. องค์กรควรมีการกำหนดแนวทางในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ เพื่อเพิ่มความปลอดภัยในการทำงานโดยให้พนักงานเข้ามามีส่วนร่วม เพื่อเป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรและพนักงาน
2. ผู้บริหารควรให้ความสำคัญและกำหนดนโยบายในเรื่องของความปลอดภัย ให้การสนับสนุนการทำงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยวิชาชีพ มีการกำหนด กฎ ระเบียบให้พนักงานปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด
3. ควรกำหนดบทลงโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืน เพื่อเป็นการรักษาพฤติกรรมการทำงานที่ปลอดภัย
4. ควรเพิ่มการอบรมเรื่องความปลอดภัยในการทำงาน รวมถึงการใช้อุปกรณ์เครื่องจักรที่ถูกต้องวิธีอย่างเป็นทางการ
5. ควรดำเนินการอบรมพนักงานให้ทั่วถึง โดยครอบคลุมพนักงานทุกแผนก รวมถึงหัวหน้างาน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมในการรับรู้ความปลอดภัยในการทำงานของโรงงานอุตสาหกรรมในเขตจังหวัดเพชรบุรี
2. ควรศึกษา ผลกระทบต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในเขตจังหวัดเพชรบุรี
3. ควรศึกษาการบริหารความปลอดภัยในโรงงานอุตสาหกรรมในเขตจังหวัดเพชรบุรี